

Kära kusin,

Jag hoppas att allt är väl med er, att forskningen går framåt och att solen alltjämt skiner i Laiquambo.

Jag och Firaq lämnar snart rådslaget på Unnsbacken för att ge oss tillbaka mot Formenos. Mötet var till största del menlöst, men det finns en del oroande nyheter.

Ur den port som aktiverades dagen innan väktarnatten kom det ett antal människor, och en av dem var en man vid namn Eskil. Han hade enligt egen utsago stulit ett svärd tillhörande en alv som han funnit död inne bland stigarna. Detta svärd ska, också enligt egen utsago, ha bundit sig till honom. Jag ber dig att undersöka detta skyndsamt och att skilja honom från svärdet på det sätt du anser vara lämpligast.

Cann Dolthorion fattade beslutet att låta sin tjänarmänniska följa med hans soldater på deras eskort av människorna som kom ur porten, men det har du säkerligen redan kunskap om när du läser det här. Hellre du än jag, kusin.

Laurelin och några av hennes Drakfåglar gör oss sällskap tillbaka till Formenos. Hon verkar fortfarande väldigt fäst vid dem, särskilt vid en människokvinna vid namn Sofia. Jag talade med denna människa, och hon vägrade att ta sitt förnuft till fånga och låta Laurelin återuppta sitt umgänge med Folket, men hennes känslor verkar åtminstone äkta. De goda nyheterna är att Sofia verkar vara till ären gången, så förhoppningsvis hittar Laurelin en lite lämpligare sysselsättning när Sofia och de andra medlemmarna i hennes styrka rör sig vidare till nästa värld.

Laurelins relation till Tharangil verkar tyvärr alltför jämt bereda henne sorg, och jag tror att hon kan behöva vårt fortsatta stöd en tid framåt.

Ta väl hand om dig själv och Laurelins ny-tillkomna, kusin.

Låt striden fortsätta.

Lacharil

